

HUSZADIK SZÁZADI DOKUMENTUMOK

A globalizáció nem csupán magától zajlik – ezt hihetetlenül befolyásos emberek egy viszonylag kicsi csoportja tervezi és kivitelezzi, akik aláássák a demokratikus és véleményformáló rendszereket a saját céljaik elérése érdekében. És mindenre kiterjesztik törvényes uralmukat – beleértve genetikus tulajdonukat, téged is.

(részlet a nyugati hatalmi elittel foglalkozó honlapról; www.bilderberg.org)

2001. szept. 11-e mély cezúrát, szakadékot vágott a történelem menetébe. De nem egy mindenki által áhitott jobb világ látszik közeledni az innenső parton, hanem úgy tűnik, egy bizonytalan, végül is nem a magunk kezében álló „új világrend”, amit nevezhetünk akár „a gazdagok Negyedik Birodalmának” is. Ennek forgatókönyvét első ízben egy sajátos „térkép” közölte a világgal, amely az Economist 1990. szept. 1-i számában jelent meg. Ez a térkép Európát természetes kontinentális helyzetéből kiszakítva, Amerikába olvasztva ábrázolja, míg a többi világrész, illetve „ideológiai egység” elszigetelten, magára hagyatva úszik a világóceánon, mint „Euro-Ázsia, Iszlamisztán, Konfuciania és Hinduland.”

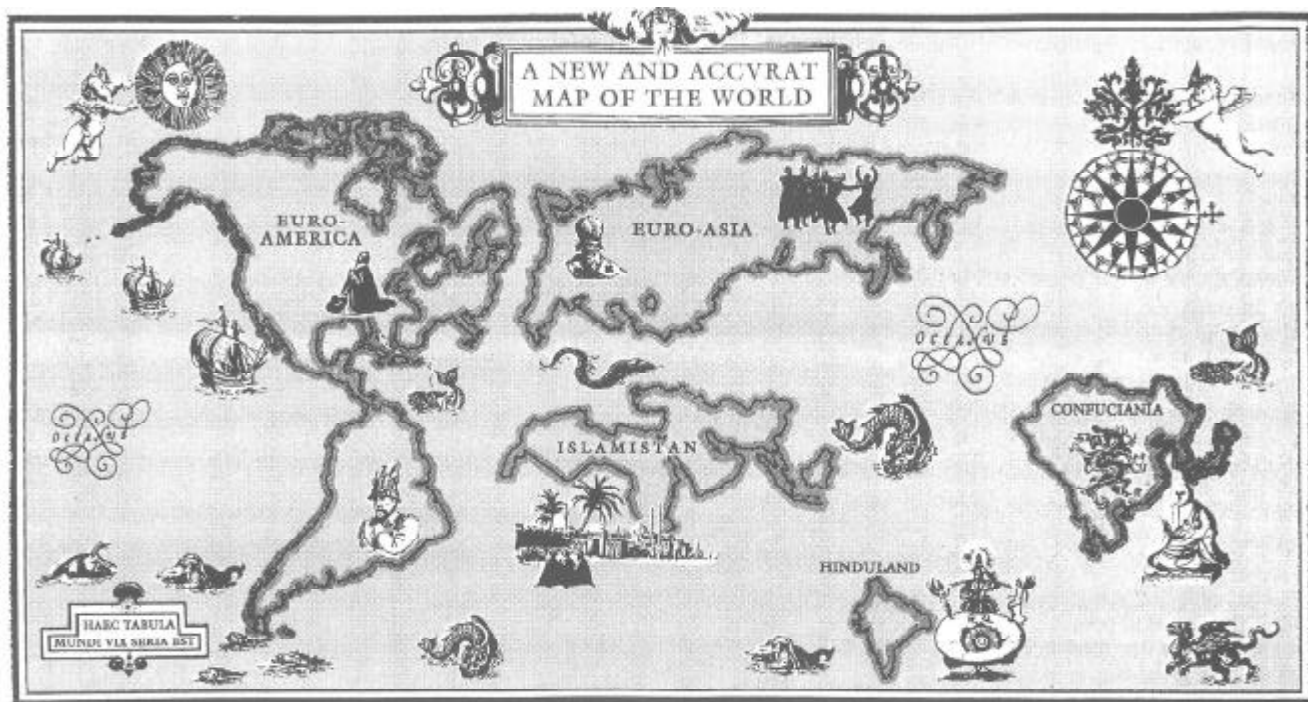
A XIX. század vége felé hasonló térképek kerültek nyilvánosságra – mint ma már tudhatjuk: angol szabadvászkészítő körökből –, csak akkor még Európa „demokratikus” átalakítását illetően, e térképeken például már szerepelt a Német Birodalom és a Monarchia szétdarabolása, és Oroszországot prózai egyszerűséggel csak „Russian Desert”-nek, orosz sivatagnak szerették volna látni a „kartográfusok”.

Kik viszik tovább ezt a fáklyát, amelynek fényében az USA most egy új világrend kialakításának az Öböl-háborút

követő, újabb radikális lépéseit teszi a „világdemokrácia” és a világ „terrorizmustól való megvédése” jelszavával? Döntő szempontokat adhat, ha az interneten a szept. 11-i New York-i és washingtoni támadásokra vonatkozó háttérinformációkat böngésszük. Ezt tettem magam is, és elmondhatom, hogy az eredmény több volt mint meglepő, és bevilágított abba a fent említett szakadékba, amelyet a WTC és a Pentagon elleni támadások hasítottak az életünkbe. Nem tudom, hogy vajon azok, akik e támadások mögött állnak, tisztában vannak-e azzal, mi lapul a szakadék mélyén? Milyen ösztönöket szabadítanak fel még jobban, mint eddig?

Kicsoda valójában Osama bin Laden?

A jólérsült és az általános háborús uszítástól és hazudozástól, valamint a jobb- vagy baloldali előítéletektől is mentes amerikai Executive Intelligence Review (EIR), Lyndon H. LaRouche lapja hozott nyilvánosságra a támadások után, 2001. október 5-i számában közérdeklődésre számot tartó információkat (www.eir.com) mindenekelőtt Osama bin Laden személyéről, *Why the Real Name Is 'Osama Bin London'?* címmel. Megtudhatjuk, hogy az állítólagos terroristavezér, *Osama Bin Laden ténylegesen az amerikai és a brit titkosszolgálat teremtménye, aki a Zbigniew Brzezinski és Trilateralis Bizottságának elvei szerint működik, mely mögött Samuel Huntington teóriája húzódik, a Clash of Civilizations – , a civilizációk összecsapása, amely a hidegháború (harmadik világháború) utáni amerikai külpolitika globális érdekeinek megfelelő ellenséggé kialakítását tűzte zászlajára.* Huntington e címmel megjelent könyve a hideg racionalizmusba csomagolt gyűlölet új bibliája, amely most már nyíltan felhagy az emberi jogok hangoztatásával és az emberiséget

etnikai és kulturális törésvonalak mentén szemléli – a Huntington köréből kikerült világtérkép jegyében. Az EIR-cikk elmondja, hogy *a mesésen gazdag szaudi családból származó Osama bin Laden elsősorban unokatestvére, Salim bin Laden sejk révén került bizonyos körök figyelmének középpontjába. Ez a Salim bin Laden annak a négy szaudinak egyike, akiknek megengedték, hogy belépjen az angol Fülöp herceg exkluzív 1001 Club-jába, amely a World Wildlife Fund pénzügyi támogatója. Salim Bin Laden sejket úgy ismerik, mint aki kifejezetten anglofil, még a szaudi mértéknél is jobban. Salim sejk is talált amerikai patrónusokat, 1979-től az idősebb George Bush fiának, a jelenlegi amerikai elnöknek üzleti partnere lett, a Bush-család Zapata Oil and Arbusto Ltd. cégeiben. Az afgán háború kitörése óta (1980) Salim sejk már egy domináns figura volt az angol Bank of Credit and Commerce International-nél, amelyet Thatcher és Bush használt titkos afgán háborújuk támogatásához. Osama, akkor 20 évesen, a sejk fiatalabb partnere volt az üzletben. Lelkesedése az „afgán ügyért” és 400 millió dolláros személyes érdekeltiségeért érthető.* Amikor 1988-ban a szovjetek kivonultak Afganisztánból, Bush és Thatcher „szabadságharcosoknak” nevezte a mudzsahedeket, akik mindazonáltal brit titkosszolgálati kontroll alatt maradtak. Közülük számosakat Észak-Afrikában és a Közel-Keleten vetettek be, mint „iszlám terrorista csoportokat”, brit geopolitikai célok érdekében. Bin Laden Anglia „fő hadbiztosa” maradt e csoportok számára. Ennyit Osama Bin Ladenről, aki nyilvánvalóan nem hasonlít a médiák által elénk állított „barlangi emberhez”, akit úgy tűnik leginkább Londonban kellene keresni, ha meg akarná valaki is találni... Nem véletlen, hogy a szaudi titkosszolgálat 2001 nyárutóján lemondott feje, Turki al Fejszal herceg megvetően írta Ladennek nyilvános levelében: *You are a rotten seed, like son of Noah* (rothadt mag vagy, mint Noé fia) – azaz népe elárulásával vádolta. Turki meglátogatta bin Ladent 2001 júliusában, amikor az Dubaiban egy amerikai kórházban kezelte magát az urológiai osztályon. Ugyanekkor a CIA két másik ügynöke is járt nála, mint a Guardian 2001. nov. 1-i száma közli francia hírszerzési forrásokra hivatkozva.

Hozzáteszem: ez a történet semmit nem von le az erőszakos izraeli területfoglalókkal szembeni palesztin ellenállás jogosságából. De hogy a közel-keleti béke miért késik mind egyre, arra nagyon is magyarázatot adhatnak bizonyos „alterroristák” nyugati kapcsolatai.

Amerikai tábornokok Amerika ellen?

Nem kevésbé érdekes a szept. 11-i események hátterének megértése szempontjából az az ugyanebből a forrásból származó beszámoló, amely az elmúlt években napvilágra került, korábban állami titkosítás alatt lévő dokumentumokat ismertet. Az EIR cikke: *When US Joint Chiefs Planned Terror Attacks on America – Amikor USA vezérkari főnökök terveztek terrortámadásokat Amerika ellen.* A cikk James Bamford könyvére hivatkozik (*Body of Secrets: Anatomy of the Ultra-Secret National Security Agency – A titkos testület: A szupertitkos Nemzetbiztonsági Ügynökség anatómiája*), de az EIR megszerezte a könyvben szereplő dokumentumokat is. Eszerint 1962-ben, a CIA által elhibázott Disznó-öbölbeli akciót követően amerikai tábornokok kubainak

álcázott terrorakciókat terveztek az USA ellen, hogy Amerikát egy Kuba elleni háborúba rántsák. A teljes Pentagon projekt „Mongúz hadművelet” néven volt ismert, Edward Lansdale volt a felelőse (a CIA munkatársa, a Pentagon Különleges Műveletek Hivatalának helyettes igazgatója abban az időben) és Lyman Lemnitzer tábornok, a Vezérkari Főnökség parancsnoka az Eisenhower-kormány idejéből. Lemnitzer memoranduma, melyet a vezérkari főnökökhöz intézett, *Igazolás egy Kuba elleni USA katonai intervenció számára* címet viselte (*Justification for US Military Intervention in Cuba*), és azt állítja, hogy *az elgondolások alapján az amerikai katonai intervenció melletti politikai döntés a fokozott amerikai-kubai feszültségek időszakának eredménye lesz, amely az Egyesült Államokat olyan helyzetbe hozza, hogy igazolható sérelmeket szenved. A világ közvéleménye és az ENSZ szemében a kubai kormányt elhamarkodottnak és felelőtlennek kell feltüntetni, mint amely riasztó és kiszámíthatatlan fenyegetést jelent a nyugati félteke békéjére.* A lényeg: a tábornokok részletes terveket dolgoztak ki saját országuk megtámadására, amit amerikai katonai, félkatonai alakulatok vittek volna véghez. E támadások között ilyenek szerepeltek volna: *Felrobbanthatnánk egy amerikai hajót a Guantanamoi öbölben, és Kubát vádolnánk, vagy felrobbanthatnánk egy távirányítású hajót kubai vizeken. A memorandum hidegen előrelátó: az elesettek listája az amerikai lapokban a nemzeti csüggedés egy segítő hullámát eredményezné. Aztán: Néhány plasztikbomba felrobbantása gondosan kiválasztott helyeken, kubai ügynökök letartóztatása, és előkészített dokumentumok kibocsátása ugyancsak segítenének.* Egyéb akciók között javasolták, hogy használjanak ál-szovjet MIG harci repülőgépet polgári repülőgépek megtámadására, támadják a felszíni hajózást, és semmisítsenek meg amerikai katonai gépeket. *Gépellértés a polgári légiforgalomban és a repülőtereken* ugyancsak a javaslatok közt szerepeltek, és a legkidolgozottabb terv mind közül: *amerikai polgári légijárat lelövését szimulálni kubai légtérben.* Kennedy elnök elvetette a tervet, és Lemnizert utasította, hogy minden vonatkozó dokumentumot semmisítsenek meg. Mindazonáltal a dokumentumok némelyike megmaradt, bár évtizedeken át a legszigorúbb titkosítás alatt. Nem kizárt, hogy a Kennedy elleni merénylet számai az elnökkel elégedetlen tábornokok körébe vezettek.

Pearl Harbor

Mint látni, ezek a korábban titkosított információk épp az amerikai hivatalos szervek jóvoltából kerültek napvilágra, egyébként az 1995-ös *Freedom of Information Act*, az Információ Szabadságának Törvénye jegyében, az igazság – ez a legkülönösebb az egészben – mégsem kerül be a köztudatba. Egyfelől a médiákban dolgozók hihetetlen önállótlanóságát, másrészt az emberek lanyha beletörődését illetően mindez végtelenül lehangoló. Vajon tényleg ennyire alszunk?

Ez a helyzet a 1941. december 7-i Pearl Harbor-i katasztrófával is, amelyet kifejezetten párhuzamként hoztak fel az amerikai sajtóban a szeptember 11-i támadásokat követően, és 2001. májusa óta a Walt Disney stúdiók által készített romantikus filmet is láthatunk erről, természetesen a tények bemutatása nélkül. De mik is a tények? Robert B. Stinnett, oaklandi újságíró, aki az idősebb George Bush alatt szolgált a

II. világháborúban, utána járt a dolgoknak, és szenzációs könyvet írt *Day of Deceit – The Truth about FDR and Pearl Harbor* címmel (A megtévesztés napja, az igazság Franklin D. Roosevelt-tel és Pearl Harborttal kapcsolatban; a cím utalás a Roosevelttel által *Day of Infamy*-nek, az *aljasság napjának* nevezett tragédiára), amely 2000-ben jelent meg a Free Pressnél.

Könyvének lényegét egy háromoldalas cikkben összegezte (forrás: www.independent.org). A szerző – ugyancsak az információ szabadságára vonatkozó törvény révén hozzáférhető dokumentumok alapján – korabeli hírszerzési információk százait, *top secret* üzeneteket, tábornoki titkos naplót át vizsgálva nehéz kérdéseket boncolgat: beleprovokálta-e Roosevelttel a japánokat az amerikai tengeri flotta megtámadásába, illetve tudott-e előre a támadásról, s eltitkolta-e azt Hawaii katonai parancsnokai, Kimmel admirális és Short tábornok előtt? *Roosevelt úgy hitte, hogy Japán provokálása egy Hawaii elleni támadásra az egyetlen eszköz 1941-ben, hogy legyőzze az első, erőteljes amerikai intervenció-ellenes mozgalmat, amelyet a repülés hőse, Charles Lindbergh vezetett. Ezeket a háború-ellenes nézeteket 1940 és 1941 között az amerikai közvélemény 80 %-a magáénak vallotta. Az amerikai Tengerészeti Hírszerzési Hivatalnál ekkor Arthur McCollum tábornok vezetésével nyolc provokációt dolgoztak ki, hogy Japánt és Amerikát összeugrasszák, és Amerika beléphessen a II. világháborúba, és ezzel még inkább beavatkozzon Európa életébe. Ezek egyikét, mely szerint az amerikai flotta gerincét Hawaii körzetébe kell vezényelni mintegy csaliként egy japán támadáshoz, Roosevelttel elnök gyorsan elfogadta. Az amerikai hírszerzés által elfogott és megfejtett japán katonai és diplomáciai üzenetek alapján Roosevelttel már 1941. januárjában tudtak a japánok tervéről, Pearl Harbor megtámadásáról. Majd 1941. november 27- és 28-án Kimmel admirálist és Short tábornokot utasították, hogy a csapatok védekező állást foglaljanak el, mert az Egyesült Államok azt kívánja, hogy Japán tegye meg az első lépést. A parancs közvetlenül Roosevelttel elnöktől jött. A felelet tehát, melyet Robert Stinnett kérdésre adható: igen, Roosevelttel beleprovokálták Japánt az amerikai flotta megtámadásába, hogy ezzel megszerezzék a kongresszus támogatását a II. világháborúba lépéshez; továbbá Roosevelttel előre tudták a támadás pontos időpontját, de azt szándékosan nem közölték sem az érintett csapatok parancsnokaival, sem az amerikai néppel. A Pearl Harbor elleni japán támadás 2403 amerikai férfi, nő és gyermek életébe került, a sebesültek száma 1178 volt.*

Milyen következtetéseket kell levonnunk mindebből?

- Törekednünk kell a hiteles tájékozódásra és tájékoztatásra, mert nem engedhetjük meg azt a luxust, hogy életünket félreinformálva éljük, holott rendelkezésre állnak a megfelelő információk.
- Láthatjuk, hogy a radikális és ellentmondásos eszközök felhasználása a világesemények befolyásolására korántsem idegen bizonyos anglo-amerikai köröktől. Mint ilyen, a *Skull and Bones* (koponya és csontok) nevű titkos rendet szokták említeni; az Egyesült Államok külpolitikai tervező műhelye, a *Council of Foreign Relations* és más elitképzők tagjai közül számosan tagjai e sajátosan kortévesztő rendnek, például az idősebb George Bush vagy korábban Roosevelttel

elnök. (Lásd: Anthony C. Sutton: *The Wall Street and the Bolshevik Revolution* és *The Wall Street and the Rise of Hitler*, illetve *America's Secret Establishment – An Introduction to the Order of Skull and Bones* című műveit.)

- A parlamenti választások közeledetével – és ezt e lap közönségének nyilván nem kell ecsetelni – tudatában kell lennünk, hogy ma egyedül a Fidesz vezette koalíció képviseli a nemzet egészének szociális-egzisztenciális érdekeit, és Európa más vezetőihez hasonlóan egy nemzeti hagyományában eleven, öntudatos Európa híve.
- Szélesebb távlatokban: az Európa Unióhoz csatlakozva közelebb kerülünk azokhoz a célokhoz is, amelyek jegyében az USA most lényegében egy IV. világháború elindításán dolgozik, saját hosszútávú érdekeinek megfelelően. Csak reménykedni lehet, hogy a Nyugat és a Kelet más országainak felelős vezetői a helyzet komolyságára tekintettel, s tanulva a huszadik századi történelmi sorsfordulókból, nem csatlakoznak Amerika, illetve az Amerikát is bizonyos fokig eszközként használó nemzetközi gazdasági és hatalmi elit gigantomán, konspiratóriás elképzeléseihez és akcióihoz, hanem békés megoldásokat szorgalmaznak.

A katolikus templomok ajtajára kifüggesztve az alábbi levelet láttuk; a Szerkesztőség érdemesnek ítélte Olvasóink figyelmére is.

ÜDVÖZÜLJÜK A SZOCIALISTA ELLENŐRZŐ CSOPORT TAGJAIT TEMPLOMUNKBAN!

Az ellenőrző csoport tagjai érezzék magukat vendégek nálunk! Ha el akarják kerülni a fölösleges feltűnést, az alábbi magatartási szabályokat ajánljuk figyelmükbe:

- Belépéskor térdeljenek le, majd vessenek keresztet (homlok, szívájék, bal váll, jobb váll érintése)
- Amikor mindenki föláll, álljanak föl, amikor a pap azt mondja/énekli: „evangélium szent ... könyvből”, rajzoljanak kis keresztet a homlokukra, szájukra, szívükre.
- FONTOS: amikor a hívek többsége elindul sorban a pap elé, hogy egy kis fehér ostyát vegyenek át, Önök ezt ne tegyék. Ez ugyanis kifejezett katolikus hitvallás lenne. Természetesen szívesen látjuk Önöket olyan fölkészítő tanfolyamon, ami után ezt a hitvallást lehetnek; ha szükséges, megkeresztelkedhetnek és elsőáldozók lehetnek. A részleteket a pappal beszéljék meg mise után abban a helyiségben, ahova a pap ki-megy (sekrestye).
- A gyóntatószékbe is bejöhettek, de magnót hozni súlyos modortalanság lenne. Ehelyett inkább már most, írásban közöljék kedves ellenőreinkkel, hogy amennyiben a gyóntatószékben rákérdeznék, mindegyik gyóntatóátya elmondaná, melyik pártra fog szavazni.

Ami a templomunkban folyó, politikai témájú igehirdetést illeti: Önök nagy terhet vettek le a papság válláról. Az, hogy Önök idejöttek, minden politikai témájú prédikációnál világosabban beszél arról, hogy mit várhat az egyház az MSzP kormányra kerülése esetén. Biztosítjuk Önöket arról, hogy ezt híveink az Önök idejövételéből világosan értik, és a szavazóurnák előtt sem fogják elfeledni.